

Μεγάλο Σάββατο - Η κάθοδος του Χριστού μέχρι τα μελαγχολικά βασίλεια του θανάτου. (Μητροπολίτου Προικοννήσου Ιωσήφ)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Η Ακολουθία ήδη μας έδωσε όχι μόνον όλη την Χάρη αλλά και όλη την χαρά, τον καταρτισμό του νοήματος των Αγίων Ημερών. Αξιωθήκαμε να προχωρήσουμε λειτουργικώς μαζί με τον Κύριο από τον κήπο της Γεθσημανή μέχρι τον φρικτό Γολγοθά και μέχρι τον ζωηφόρο και ζωοδόχο Τάφο, τον ξένο Τάφο, στον οποίο φιλοξενήθηκε τριήμερος. Σημειώνω, αυτόν τον ξένο Τάφο, γιατί ο Κύριος ήλθε «εις τα ίδια και οι ίδιοι Αυτόν ουκ εδέχθησαν», ήλθε στους δικούς Του και οι δικοί Του δεν Του ανοίξανε και έμεινε διά βίου ένας ξένος. Ξένος για τον κόσμο, τον οποίο δημιούργησε. Ξένος για τον λαό τον περιούσιο, τον αγαπημένο. Ξένος ως τον θάνατό Του, που δεν βρέθηκε ούτε ένας τάφος να ανήκει στον ίδιο για να Τον δεχθεί, αλλά φιλοξενήθηκε στον τάφο του δικαίου Ιωσήφ του Αριμαθαίου.

Σήμερα ο Κύριος έχει κατέβει στα ταμεία του Άδου. Λέει ο απόστολος Πέτρος, ότι εκεί κατέβηκε «ίνα και τοις εν φυλακή πνεύμασι κηρύξη». Κατέβηκε μέχρι τα αμειδή,(αγέλαστα-μελαγχολικά) βασίλεια του θανάτου, τα σκοτεινά, όπου δεν υπάρχει χαμόγελο ποτέ, να αναζητήσει «παγγενή τον Α-δάμ», όλη την ανθρωπότητα, από του Αδάμ και της Εύας μέχρι και εκείνων που είχαν πεθάνει ως την ώρα εκείνη. [\(περισσότερα...\)](#)